

[Birthe Hansen]

den lille tabel, vi er i gang med. Og vi skal endelig heller ikke tro, at fremtiden indebærer yderligere forbedringer, for fastfrysningen skal nu fremdateres til 1. oktober 1987. Ved siden af har vi stadig væk karensdagen og varighedsbegrænsningen, sidstnævnte rammer ensidigt langvarigt og alvorligt syge. Jo, der er sandelig store grupper her i landet: de syge, de arbejdsløse og bistandsmodtagerne, der spares penge på. Det er grupper, der ikke må koste noget.

Vi var i 1982 imod, at regeringen fjernede pristalsreguleringen af dagpengene, og det er vi sandelig stadig væk imod.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Også om dette forslag skal jeg på fru Aase Olesens vegne udtale, at da der her er tale om en opfølgning af folketingsbeslutningen af 12. december 1985, således at reguleringen af dagpenge ved sygdom og fødsel ikke længere er suspenderet, kan vi naturligvis anbefale det. Forhøjelsen af beregningsgrundlaget sker med 48 kr. pr. 1. april 1986, og det er vi enige i.

Det radikale venstre har ikke hermed taget stilling til størrelse af eller tidspunkt for fremtidige reguleringer af dagpengesatserne.

Birgith Mogensen (CD):

CD tilslutter sig disse ændrede reguleringsbestemmelser med hensyn til dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Tinning (VS):

Sammensætningen af det forrige og dette lovforslag gør det helt usædvanlig nemt at se, hvad det er, regeringens såkaldte socialminister bedriver. 200 mill. kr. om året kan man hente på dem, som har fået kontanthjælp, og som er tilbagebetalingspligtige, men som ikke har betalt det hele, og på dem, der skylder børnebidrag. Selvfølgelig kan man det. Kan man ikke få hentet nok, må vi gøre inkassoarbejdet endnu mere effektivt. Nu skal der strammes, nu skal der ske noget, de skal ikke gå og snyde systemet. 48,5 mill. kr. bliver der, når socialministeren rundhåndet deler ud efter denne ændring. Og hvad så med de sidste 150 mill. kr.? Nå ja, ned i hullet.

Det, dette lovforslag viser krystalklart, er, at socialministeren selvfølgelig udmærket godt ved – uanset hvor meget man skælder

socialforskningsinstituttet ud, har både de og alle andre vist det klart – at der faktisk er folk i det her land, der har massive sociale problemer, at der faktisk er folk i det her land, der ikke kan få hverdagene til at hænge sammen, at der faktisk er folk i det her land, der, mens de befinder sig inden for det sociale system, får flere og flere sociale problemer, fordi det ikke fungerer.

Ministerens har altså fundet nogle, der går og småsnyder. Dem tager vi 200 mill. kr. fra. De 150 mill. kr. beholder vi selv, resten deler vi så ud. Det er regeringens såkaldte sociale politik i renkultur.

Stillet over for valget mellem at lade det fortsætte fuldstændig uændret eller at give denne latterlig lille bid med ændrede reguleringsbestemmelser støtter vi selvfølgelig et kvart skridt i den rigtige retning. Der er ikke nogen grund til at tro, at det ligefrem skulle bevirke mirakler eller noget som helst. Det betyder bare, at de store sociale problemer ikke vil blive større med lige så stor en hast, som de ellers ville blive.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi kan tiltræde forslaget.

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg vil gerne takke for tilslutningen fra alle ordførere, så vidt jeg kunne høre. Forslaget skulle så også kunne gå hurtigt og nemt igennem socialudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 172: